

Bategar o morir

La 33a edició de la Festa Major Alternativa (FMA) es va celebrar a la plaça Puigmercadal, com és tradició. No obstant això, aquesta edició podria ser l'última en aquest emblemàtic emplaçament a causa de les queixes veïnals. Desconec de quin tipus de propietaris estem parlant. Si viuen a l'edifici que tots coneixem o només exploten l'immoble m'és bastant igual. Per a mi només hi ha concepte diferencial: o bé els veïns van adquirir els pisos fa menys de 32 anys -després que la segona edició de la FMA ja es celebrés a la citada plaça-, o bé ja els tenien abans.

Si la festa popular és anterior a la compra dels pisos, els *nous* veïns van acceptar les condicions de suportar menys d'una setmana de nits sorolloses a l'any. Com a propietaris, és fonamental aprendre a valorar les característiques d'un habitatge, incloent-hi les activitats culturals de la zona. Recordo quan vivia al costat de Crist Rei, en un primer pis vell amb finestres de fusta, vidre de paper de fumar i persianes de propietari. Les nits del cap de setmana eren sorolloses, però en comptes de queixar-me, vaig aprendre a conviure-hi amb solucions senzilles, com l'ús de taps a les orelles fets amb paper higiènic -verge. No presentava queixes a l'Ajuntament ni sortia a tirar ous als personatges mamats que divagaven de matinada pel Passeig.

En cas que els propietaris ja visquessin a la zona abans de l'inici de la FMA, tindrien més motius per expressar les seves queixes. Tot i així, cal recordar que ara mateix l'esdeveniment només ocupa la plaça quatre nits a l'any. Personalment, visc davant de l'Anònima des d'abans del 2017, any a partir del qual va esdevenir un espai on es desenvolupen propostes culturals i ciutadanes que generen decibels elevats. Em molesta? És irrellevant si em molesta o no. Considero més important la vitalitat cultural del barri antic i rodalies que no pas el meu confort durant unes

quantos nits. La convivència no és sempre fàcil, però les activitats culturals i populars com la FMA aporten vida als nostres barris. Abans d'exigir que s'eliminin aquestes tradicions, hauríem de reflexionar sobre la importància de mantenir un espai per a la cultura i la comunitat, tot i els inconvenients que això pugui comportar. Llarga vida als taps de paper higiènic!